

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 28 września 1962 r.

Nr 51

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 246 — z dnia 8 września 1962 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach transportu samochodowego 429
247 — z dnia 13 września 1962 r. w sprawie umundurowania pracowników inspektoratów żeglugi śródlądowej 431

ROZPORZĄDZENIA:

- 248 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 września 1962 r. w sprawie ustalenia obszaru właściwości Wydziału Zamiejscowego w Radzyminie Sądu Powiatowego w Wołominie 432
249 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 września 1962 r. w sprawie zmiany obszaru właściwości i organizacji Ośrodka Zamiejscowego w Gorzowie Wielkopolskim Sądu Wojewódzkiego w Zielonej Górze 432

246

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 września 1962 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach transportu samochodowego.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy państwowych przedsiębiorstw transportu samochodowego oraz baz remontowych transportu i sprzętu samochodowego w resorcie gospodarki komunalnej, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”, z wyjątkiem przedsiębiorstwa „Państwowa Komunikacja Samochodowa”, „Przedsiębiorstwa Międzynarodowych Przewozów Samochodowych”, przedsiębiorstw komunikacji miejskiej oraz ośrodków transportu leśnego.

§ 2. Przedsiębiorstwo tworzy fundusz zakładowy, składający się z części zasadniczej (zasadniczy fundusz zakładowy) i z części dodatkowej (dodatkowy fundusz zakładowy), pod warunkiem wykonania zadanego wskaźnika rentowności.

§ 3. Przedsiębiorstwo tworzy zasadniczy fundusz zakładowy, jeżeli:

- 1) zaplanuje i osiągnie zadany wskaźnik rentowności,
- 2) wykona inne podstawowe wskaźniki rocznego planu techniczno-ekonomicznego, określone przez właściwego ministra (przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej).

§ 4. 1. Przez wskaźnik rentowności rozumie się stosunek procentowy, w jakim pozostaje wynik z całokształtu działalności do sumy kosztów własnych sprzedaży usług podstawowych oraz robót i usług produkcji pomocniczej.

2. Przez zadany wskaźnik rentowności rozumie się wskaźnik wynikający z dyrektywnych zadań w zakresie wyniku i kosztów, otrzymanych od jednostki nadrzędnej w celu opracowania planu techniczno-ekonomicznego.

3. Przez planowany wskaźnik rentowności rozumie się wskaźnik wynikający z ustaleń przyjętych do planu techniczno-ekonomicznego w zakresie wyniku i kosztów,

4. Przez rzeczywisty wskaźnik rentowności rozumie się wskaźnik wynikający ze sprawozdawczości finansowej po weryfikacji i po dokonaniu ewentualnych korekt, o których mowa w §§ 11 i 12.

5. W przedsiębiorstwach, w których wskaźnik akumulacji nie jest ustalany dyrektywnie przez jednostkę nadrzędną, przez zadany wskaźnik rentowności, o którym mowa w ust. 2, rozumie się stosunek procentowy, w jakim pozostaje wynik roku poprzedniego do sumy kosztów własnych sprzedaży usług podstawowych oraz robót i usług produkcji pomocniczej, ustalony na podstawie zatwierdzonego sprawozdania finansowego.

§ 5. Zasadniczy fundusz zakładowy przysługuje w kwocie równej 4% planowanego osobowego funduszu płac.

§ 6. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo nie osiągnie zadanego wskaźnika rentowności, wówczas zasadniczy fundusz zakładowy ulega odpowiedniemu zmniejszeniu, a mianowicie:

Lp.	Przy pogorszeniu zadanego wskaźnika rentowności w granicach	Zmniejszenie procentowe funduszu zasadniczego za każdy pełny procent pogorszenia zadanego wskaźnika rentowności
1	od 1 do 5%	1%
2	od 6 do 10%	3%
3	od 11 do 15%	6%
4	od 16 do 20%	10%

Przy obliczaniu zasadniczego funduszu zakładowego w warunkach pogorszenia zadanego wskaźnika rentowności —

zmniejszenie funduszu, liczy się w sposób składany, tj. oddzielnie dla każdego przedziału tabeli.

2. W razie pogorszenia zadanego wskaźnika rentowności o ponad 20% przedsiębiorstwo traci prawo do funduszu zakładowego.

§ 7. W celu ustalenia funduszu zakładowego za okresy kwartalne należy rzeczywisty wskaźnik rentowności obliczony na podstawie danych wynikających ze sprawozdania finansowego po dokonaniu korekt (§§ 11 i 12) porównać ze wskaźnikami wynikającymi z planów kwartalnych.

§ 8. Przedsiębiorstwo, które osiągnie lepszy od zadanego wskaźnik rentowności, uzyskuje ponadto prawo do dodatkowego funduszu zakładowego obliczanego według stawek wyrażonych w procentach planowanego osobowego funduszu plac, określonych w poniższej tabeli.

Lp.	Za poprawę procentową zadanego wskaźnika rentowności	Stawka dodatkowego funduszu zakładowego za 1% poprawy zadanego wskaźnika rentowności
1	do 10%	0,06
2	od 11 do 20%	0,05
3	od 21 do 30%	0,04
4	od 31 do 50%	0,03
5	za każdy dalszy 1% poprawy	0,01

Dodatkowy fundusz zakładowy oblicza się w sposób składany, tj. oddzielnie dla każdego przedziału.

§ 9. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo ustali w swoim planie techniczno-ekonomicznym lepszy od zadanego wskaźnik rentowności i osiągnie go lub przekroczy, wówczas dodatkowy fundusz zakładowy oblicza się według stawek określonych w tabeli (§ 8), z tym że dodatkowy fundusz zakładowy przypadający od zaplanowanej poprawy rentowności podwyższa się o 30%.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo nie osiągnie zaplanowanej rentowności, o której mowa w ust. 1, ale poprawi zadany wskaźnik rentowności — dodatkowy fundusz zakładowy oblicza się według stawek określonych w tabeli (§ 8).

§ 10. 1. Zgłoszenie poprawy zadanego wskaźnika rentowności w planie techniczno-ekonomicznym nie może nastąpić później niż do dnia 30 kwietnia danego roku, poprawa zadanego wskaźnika rentowności przez przedsiębiorstwo powinna spowodować równocześnie polepszenie wskaźnika rentowności w skali zjednoczenia i ministerstwa.

2. Właściwi ministrowie (przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych) są zobowiązani do zgłoszenia Ministerstwu Finansów w terminie do dnia 31 maja danego roku dodatkowej akumulacji, jaka powstanie w wyniku podwyższenia przez podległe jednostki zadanego wskaźnika rentowności.

§ 11. 1. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do utworzenia funduszu zakładowego, jak też w celu ustalenia podstawy jego obliczenia, koryguje się wynik działalności gospodarczej stosownie do przepisu art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), zwanej dalej „ustawą”.

2. Dla celów, o których mowa w ust. 1, wynik działalności gospodarczej koryguje się także o wskaźnik procentowy zmiany wysokości rzeczywistej sprzedaży planowo-deficytowych usług podstawowych oraz robót i usług produkcji pomocniczej w porównaniu do planu danego roku.

3. W razie nieotrzymania przez przedsiębiorstwo całości lub części zaplanowanych dostaw taboru samochodowego lub w razie otrzymania go w okresach innych niż planowane, przedsiębiorstwo dokonuje odpowiedniej korekty wyniku, o ile z tego tytułu jednostka nadrzędna nie zmieniła wskaźników do planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa.

4. Niezależnie od korekt, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy, właściwi ministrowie mogą określić w drodze zarządzeń wydanych w porozumieniu z Ministrem Finansów dodatkowe tytuły korekt (dodatnich i ujemnych).

§ 12. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do utworzenia funduszu zakładowego, jak też w celu ustalenia podstawy jego obliczenia, wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo ze sprzedaży usług podstawowych oraz robót i usług produkcji pomocniczej, nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami), chyba że właściwy minister (przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej) w porozumieniu z Ministrem Finansów postanowi inaczej.

§ 13. 1. Jeżeli wartość usług podstawowych oraz robót i usług produkcji pomocniczej, o których mowa w § 12, przekracza 50% łącznej wartości usług podstawowych oraz robót i usług produkcji pomocniczej, przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego. W takim przypadku jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na dany rok osobowego funduszu plac.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielane po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- osiągnięcie co najmniej zadanego wskaźnika rentowności,
- wykonanie planu usług podstawowych w zakresie rzeczowym,
- wzrost wydajności pracy oraz oszczędną gospodarkę materiałową.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwu, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu plac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwu nie przysługuje prawo do utworzenia funduszu zakładowego tylko w początkowych kwartałach roku, a w następnych przedsiębiorstwo uzyska to prawo, wówczas wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 obciążają fundusz zakładowy.

§ 15. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r. — z tym że przepisy §§ 9 i 10 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz